

Sag ligger ganske klar og er ganske umulig at forsvare, og at der som Følge deraf ikke er noget at svare paa. Jeg kan forsikre den højtærede Minister om, at denne Afgørelse har vakt overordentlig Beklagelse Landet over langt udover de organiserede Afholdsmænds Kredse. Men jeg vil i øvrigt i denne Forbindelse udtrykke et Haab om, at alle Myndigheder her i Landet, naar den nye Beværterlov nu er traadt i Kraft, da maa faa Følelsen af, at der i Ministeriet raader en Aand, som kræver denne Lov overholdt og kræver, at der ikke ses igenem Fingre med nogen Art af Overtrædelse af denne Lovs Bestemmelser.

Jeg skal slutte med ogsaa for mit Vedkommende at udtale Haabet om, at det er sidste Aar, Finanslovbehandlingen finder Sted under den nuværende Form. Jeg vil slutte mig til de mange, som i Aar har udtalt Ønsket om en Nyordning paa dette Omraade. Naar der har været saa stor Modstand her i Tinget mod en saadan Nyordning, skyldes det, efter det Indtryk, jeg har faaet, i høj Grad de gamle Medlemmer af Tinget. Der er indenfor alle Partier gamle Medlemmer, som ikke kan forsones sig med nye Former paa dette Omraade. Jeg tror, de paagældende gør stor Uret ved at fastholde de gamle Former, i alt Fald ved jeg, at det gaar flere og flere af os yngre Medlemmer af Tinget saaledes, at disse Finanslovbehandlinger efterhaanden bliver en sand Lidelse, fordi de mere og mere faar os til at føle, hvilken irrational Udnyttelse af Tingets Arbejdskraft denne Behandling er Udtryk for. Det er nu en Gang saaledes, at Rigsdagens Funktioner er anderledes og af en ganske anderledes mangfoldig Art end for en eller to Menneskealdre siden. Derpaa maa Rigsdagen indrette sig, Rigsdagen maa være arbejdsdygtig, men den nuværende Organisation af Arbejdet er en Hindring for, at Rigsdagens Handleevne kan vokse med Op-gaverne. Derfor er vi mange indenfor alle Partier, som ønsker, at der skabes en anden Ramme omkring Rigsdagens Arbejde.

S. C. Nørgaard: Maa jeg først gøre et Par korte Bemærkninger om nogle lokale Forhold. Jeg havde tænkt mig, at netop dette Ministerium vilde sætte Kraft ind paa at faa forskellige Statsarbejder i Gang for derigennem at hindre den voksende Arbejdsløshed. Det synes jeg man havde Grund til at vente under Hensyn til de Krav, man fra den Side stillede til Staten om Arbejde, saa længe Venstre dannede Regering. Men hvis man nu vil se paa det

forelagte Finanslovsforslag, bliver man slemst skuffet i saa Henseende, synes jeg, idet der paa ingen Maade er stillet Forslag om Igangsættelse afflere eller betydeligere Statsarbejder, end Tilfældet var tidligere, tværtimod ser det ud til, at man i væsentlig Grad vil indskrænke allerede planlagte og vedtagne Arbejder og heller ikke sætte videre Kraft ind paa at faa de allerede paabegyndte Arbejder gjort færdige.

Som alle ved, er der ført Forhandlinger om Muligheden af helt at udskyde det store Havneanlæg ved Hanstholm. Skulde dette blive Resultatet af de allerede førte og de kommende Forhandlinger i Finansudvalget, maa jeg for mit Vedkommende meget beklage dette. Befolkningen i det Hjørne af Landet har nu gennem mange Aar ventet paa, at der skulde blive anlagt en stor Havn paa dette Sted. Fiskerne trænger uhyre haardt til at faa et fast Støttepunkt nu, da Havfiskeriet udføres med større Baade end tidligere, og Nordjylland vil her kunne faa en Eksporthavn, der vil være til, jeg tør vel sige, næsten uvurderlig Nytte for Landet. Jeg maa derfor beklage, om man virkelig skulde gaa til at udsætte Gennemførelsen af dette store Projekt, og jeg vil give det ærede Medlem Hr. Fibiger, som udtalte sig om disse Forhold i Gaar, min fulde Tilslutning. Jeg tør hævde, at hvis man gaar til at standse Arbejdet, vil det være en Skuffelse for hele Befolkningen deroppe, men det vil være i særlig Grad en Skuffelse for den Del af Befolkningen, som har sit Erhverv paa Havet, Fiskerne. Jeg var sammen med alle Rigsdagsmændene i Thisted Amt for et halvt Aarstid siden indbudt til en Forhandling deroppe, og ganske vist ser de Fiskere, som bor nærmest, med mest Velvillie paa Havnen, men jeg tror, jeg tør sige, at hele den store Del af Fiskerbefolkningen deroppe vil se det som en Ulykke, om man vil udskyde eller maaske helt tilsidesætte den Plan, der har været fremme.

Jeg maa endvidere henstille til den højtærede Trafikminister, at Anlægssummen til Morsøbanen bliver forhøjet. Der er kun opført 150 000 Kr. til dette Anlæg, og for en saa forholdsvis ringe Sum kan der egentlig kun udføres lidt Arbejde. Jeg ved, at den højtærede Minister og Generaldirektøren fornylig har været paa Mors for at se paa Forholdene, og jeg tager sikkert ikke fejl, naar jeg antager, at de to Herrer er fuldstændig enige om, at dette Arbejde bør gøres færdigt; man er kommet saa langt frem med det, at det nu ikke kan blive